Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 11 Aug. 1491, 1491 Seite 330

⁊ sancti est vita ista ꝑfecta. Idõ manēt in/
q̃r fides: spes: charitas. tria hec: maior
autē hoꝝ ē charitas. q2 et cū q̄sq3 ad eter
na ꝑuenerit: duobꝫ istis decedētibꝫ cha/
ritas auctior ⁊ certior ꝑmanebit. Quaꝓ
pter cū q̄sq3 cognouerit finē ꝑcepti esse
charitatē de corde puro ⁊ ɔscīa bona et
fide nõ ficta. oēm intellectū diuinaꝝ scri/
pturaꝝ ad ista tria relaturꝰ. ad tractatõ/
nē illoꝝ libroꝝ securꝰ accedat. Cū ei di/
ceret charitas: addidit de corde puro: vt
nihil aliŏ q̃3 id qŏ diligēdū est diligat.
Cõscia ꝟo bona subiunxit ꝓpter spem.
Ille enī se ad id qŏ credit ⁊ diligit ꝑuētu
rū esse desperat: cui male ɔscie scrupulꝰ
īnest. Tercio ⁊ fide inq̄t nõ ficta. Si enī
fides nostra mēdacio caruerit: tūc ⁊ non
diligimꝰ qŏ nõ est diligēdū. ⁊ recte viuē
do id speramꝰ: vt nllo mõ spes nr̄a falla
tur. Propterea et de rebꝫ ɔtinētibꝫ fidē q̄n
tū ꝑ tp̄e satis eē arbitratꝰ sū dicere volui.
q2 in alijs volumibꝫ siue ꝑ alios siue per
nos mlta iā dicta sunt. Modꝰ itaq3 sit
iste libri huiꝰ. Cetera de signis q̄ntū de/
derit dñs dissweremꝰ.

Explicit liber primus
Incipit liber secūdus

Voniā de
rebꝫ cu3 scriberē ꝑmisi
cõmonēs ne q̄s in eis
attēderet nisi qŏ sunt.
nõ etiā si quid aliud ꝑ/
ter se significāt: vicissim de signis disse/
rēs: h̄ dico ne q̄s in eis attēdat qŏ sunt:
sed potiꝰ ꝙ signa sunt. id ē ꝙ significāt.
Signū est enī res ꝑter speciē quā inge/
rit sensibus aliud aliq̄d ex se faciēs in co
gitationē venire. sicut vestigio viso trāsis
se aīal cuiꝰ vestigiū est cogitamꝰ. ⁊ fumo
viso ignē subesse cognoscimꝰ. ⁊ voce ani
mātis audita affectõe3 animi eiꝰ aīadu
uertimus. et tuba sonāte milites vl ꝑgre
di vel regredi: et si quid aliud pugna po
stulat oportere nouerīt. Signoꝝ igitur
alia sunt naturalia: alia data. Naturalia
sunt q̄ sine volūtate atq3 vllo appetitu si

gnificādi: ꝑter se aliq̄d aliŏ ex se ɔgsci fa/
ciūt: sicuti ē fumꝰ significās ignē. nõ enī
volēs significare id facit: s3 reꝝ expertaru3
aīaduersiõe ⁊ notatõe cognoscit igne3
subesse. etiā si fumꝰ solꝰ appeat. Sed et
vestigiū trāseūtꝭ aīantꝭ ad h̄ genꝰ ꝑtinet
Et vultꝰ irati seu tristꝭ affectõe3 animi si
gnificat. etiā nulla eiꝰ volūtate: q̄ aut ira
tus aut tristꝭ ē. aut si q̄s aliꝰ motꝰ animi
vultu indice ꝓdit etiā id nob nõ agētibꝫ
vt ꝓdat. Sz ŏ h̄ toto genere nūc dissere
re non est ꝓpositū. Qm̄ tm̄ incidit in par
titionē nr̄a3 ꝑteriri oīno nõ potuit. atq3
id hactenꝰ notatū eē suffecerit. Data ve/
ro signa sunt: q̄ sibi queq3 viuētia īuice3
dant ad demõstrādos q̄ntū pn̄t motus
animi sui vl sensa aut intellecta quelib3.
Nec vlla cā est nobis significādi. i. signi
dādi: nisi ad depromendū et traijciendū
in alteriꝰ animū id quod aīo gerit is qui
signū dat. Hoꝝ igit signoꝝ genꝰ q̄ntu3
ad hoīes attinet ɔsiderare atq3 tractare
statuimꝰ: q2 et signa diuinitus data q̄ ī scri
pturis sanctis cõtinent ꝑ hoīes nob in/
dicata sunt q̄ ea ɔscꝑserūt. Habēt etiam
bestie q̄dā int se signa q̄bꝫ ꝓdunt appeti
tū animi sui. Nam et gallꝰ gallinatiꝰ re/
ꝑto cibo dat signū vocꝭ galline vt accur
rat. ⁊ colūbus gemitu columbā vocat.
⁊ ab ea vicissim vocat. et multa hmõi a/
nīaduerti solent. Que vtrū sicut vultus
aut dolētis clamor sine significādi volū
tate sequant motū animi. an vero ad si/
gnificādū dent alia q̄stio est. ⁊ ad rē que
nūc agit nõ ꝑtinet. Quā partē ab h̄ oꝑe
tanq̄m nõ necessariā remouemꝰ. Signo
rū igitur quibꝫ īter se homīes sua sensa
ɔmūicāt: q̄dam ꝑtinēt ad ocloꝝ sensu3.
pleraq3 ad auriū. paucissima ad ceteros
sensus. Nā cū innuimꝰ nõ damꝰ signu3
nisi ocul eiꝰ quē volumꝰ ꝑ h̄ signū volū
tatis nr̄e participē facere. Et q̄dā motꝰ
manuū pleraq3 significāt. Et hystriões
omniū mēbroꝝ motibꝫ dant signa q̄da3
scientibꝫ: ⁊ cū ocul eoꝝ q̄si fabulant. Et
vexilla draconesq3 militares ꝑ oculos ī/
sinnant volūtatē ducū. Et sunt hec oīa
q̄si q̄dā ꝟba visibilia. Ad aures aūt q̄ ꝑ/
tinent vt dixi plura sunt. ī ꝟbis maxime

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0330
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG